

Publicerad 2020-05-16 10:01 av Max Poisé

cyankalium

förbrukat står ett ögonpar och inser ett blottat faktum
att serenader enbart är för den gänglige
och brustna hjärtan för dem som tror

allt förloras på ett felval
ett snedsteg
och dåligt valda ord i en tid då alla lyssnar

att sedan blicka tillbaka och försöka förgylla
något som aldrig kan skina
är som en travande åsna med hemlängtan

vi trånar efter momentan lycka och går
i evig eld med outtröttlig smärta bara för
att uppleva något som omedelbart brinner upp

har vänt tillbaka för länge sedan
på väg till ursprunget och förbi de kalkade spåren
genom tunnlar av mörker

någonstans bortom det övertydliga förnuftet
vilar svaret och den glömda meningen

fortsätter sedan förbi tiden

bara för att hitta mig själv igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten